

[Ministeren for kulturelle anliggender]

opstået, for det virker selvfølgelig i øjeblikket hæmmende på nogle aktiviteter, som et meget stort flertal i folketinget, herunder jeg selv, sætter stor pris på.

I denne forbindelse vil jeg også tage kraftigt afstand fra hr. Poulsgaards kritik af bestyrelsen. Der er ikke noget som helst i det, jeg har lagt op her, der skal give nogen indtryk af, at jeg mener, bestyrelsen er uduelig, eller hvad hr. Poulsgaard nu sagde. Bestyrelsen har skuffet mig på det punkt, at man ikke ville være lidt mere medgørlig med dette her, men til gengæld har bestyrelsen, synes jeg, handlet meget ansvarligt ved, at man har lagt administrationen over til direktøren i øjeblikket, således at tingene kører videre. Det synes jeg er en meget fin og pæn måde at håndtere problemet på. Men det har altså undret mig, at man kunne tage sådan på vej over, at en minister beder om nogle flere gode råd, og det var faktisk det, der lå i det.

Så ville hr. Ole Espersen på et tidspunkt også mane os alle sammen til forsigtighed, for hvem står bag og med hvilke motiver? Dertil må jeg sige, at seks år her i folketinget efterhånden har lært mig, at nok ser man af og til de morsomste koalitioner med de morsomste begrundelser, hvor partier finder sammen i de underligste forbindelser, men det tager jeg ganske afslappet. At jeg ikke er enig med hr. Poulsgaard, ved både hr. Poulsgaard og andre, der har hørt disse debatter før, men hr. Poulsgaard har selvfølgelig lov til at have sine motiver, ligesom jeg har lov til at have mine; det er ikke det, der er afgørende. Jeg vil bare gerne understrege, at jeg ikke er enig med hr. Poulsgaard i, at det er politikere, der skal bestemme, hvem eller hvad der skal have kultur støtte. Det vil have nogle helt ulykkelige konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Nu var ministeren inde på, at det haster med at få ansat den programredaktion, som hele debatten er udsprunget af, og jeg håber, jeg kan få et lidt mere konkret svar fra ministeren på, hvad det så i praksis betyder. Betyder det, at ministeren nu vil ansætte de indstillede mennesker, eller betyder det, at ministeren trods alt vil prøve at trække sagen så længe, at dette lovforslag kan blive be-

handlet først, eller vil man gå uden for den indstilling, der foreligger?

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Som jeg tidligere har sagt, har jeg naturligvis afventet debatten i dag. Da man også tidligere i kulturudvalget har tilkendegivet, at der kunne forventes en folketingsbeslutning fra nogle partier om, at jeg skulle ansætte disse tre, har jeg ikke foretaget mig noget indtil nu. Men det er klart, at jeg gerne vil have lov til at afvente denne debat, inden jeg drager en konklusion om, hvad jeg gør, og hvad jeg ikke gør. Jeg har sagt i kulturudvalget, at min indstilling var ikke at ansætte de tre, der nu er indstillet, som den samlede indstilling, det er, og det står jeg ved stadig væk.

Ole Espersen (S):

Nogle af ordførerne har været inde på, at der var et hul i loven, at der var behov for en præcisering, og ministeren talte om modstrid i loven. Der er efter vores mening hverken tale om noget hul i loven eller om nogen modstrid. Vi har for så vidt angår filmcentralen indført det samme princip, som i mange år har virket aldeles udmærket for så vidt angår filminstituttet. Vi kunne ikke drømme om, at der var nogle, der ikke ville følge det, der var en klar forudsætning, nemlig en indstilling fra den sagkyndige bestyrelse. Derfor er der efter vores opfattelse ikke andre vanskeligheder i denne lov end dem, der skabes af dem, der ønsker den ændret.

Kulturministeren siger, at juristerne er enige om, at ministeren står fuldstændig frit, ganske uanset hvilken indstilling der kommer fra bestyrelsen. Dertil vil jeg gerne sige, at jeg ikke synes, det er rimeligt uden videre at tage justitsministeriets lovfdeling til indtægt for dette synspunkt og i hvert fald ikke jurister i al almindelighed, for i det notat, som vi har måttet rykke for i kulturministeriet, har lovfdelingen citeret professor Nørgaard for en meget interessant udtalelse netop om denne problemstilling. Han skriver, at hvis det er tilstrækkeligt – og det er det i denne lov – at indstillingen kun omfatter én person, er der formodning for, at den udnævrende myndighed ikke er bundet til at følge indstillingen, men kan udpege en anden. Så vidt, så godt.